

Észrevették

Néhány levél írója azokat a hiányosságokat, szépséghiányokat vetette papírra, melyeket a városban járva fedezett fel.

Csányi Ferencnek (Mádach utca 9/B), „mint városát szerető szegedi polgárnak” nagyon bántja a szemét a Széchenyi tér 17. számú sarokházban levő divatszabóság kirakati szekrénye. A Kelemen utcai oldalon a kitört üveg helyébe festetlen falemezt erőszkoltak be a korhadó keretbe.

B. Ö. (Dugonics utca 5.) azt teszi szóvá, hogy a Tisza szálló árkádjai előtt levő hosszúkás kővázak elszomorítóan kopárak. Miért nem gondolkodik arra a szálloda dolgozója, hogy ha már ott vannak azok a virágtartók, virág is legyen bennük.

Varga János (Algyő, Koltvári utca 21.) bizonyára sokat ácsorgott már a MÁV-igazgatóság előtti buszmegállóban, míg kérését elküldte nekünk. Mi közvetítjük: helyezzenek néhány padot oda az illetekese, hogy a munkából érkező emberek le tudjanak ülni, míg a buszra várnak.

A Dózsa György utcában, a Kazinczy utca és a Lenin körút közötti szakaszon, rendkívül rossz állapotban van az úttest — írja Apró Mihály (Lenin körút 12.). A hepehupás úton pótkocsis vontatók is közlekednek, egyik-másik majd felborul, míg kievickél a Lenin körútra. Ideje lenne eltüntetni ezeket a lyukakat!

K. A. (Maroslele, Árpád u. 19.) azt írja — utalva Vendégharaszthaló című cikkünkre —, hogy ne csak az útjelző táblákról gondoskodjunk, hanem jó utakról is. Tábla jelzi az irányt Makó felé, de a maroslelei bekötő út olyan rossz állapotban van, hogy azon végigmenve, sirathatja minden autós a kocsiját.

Kinek az asztala?

Özv. Hakler Lászlóné (Török utca 6.) lakása sötétségbe borul immár egy hónapja minden este. Azóta ugyanis hiába kattintja fel a kapcsolókat, nem ég a villany. A hibát bejelentette már az áramszolgáltatónak, onnan azonban olvasónkat elküldték az IKV-hoz. Az ingatlenkezelő vállalatnál azt mondták, ez nem az ő asz-

taluk, hanem az áramszolgáltatóé. Az idős asszonyt ezután még négyszer utasították el mindkét vállalatnál azzal, hogy az ügy nem rájuk tartozik.

A Török utca 6. szám alatt pedig változatlanul nem ég a villany. El kellene már dönteni, ki gyújtson világot az idős asszony lakásában — és a vállalatok ügyintézésében?

Levél Pécsről

Vámhidy Szilárd (Pécs, Babits Mihály utca 1.) eddig egyedülálló kezdeményezéséről írt levelében, melynek öröndetes lenne, ha Szegeden is akadnának követői.

A Baranya megyei tanács végrehajtó bizottsága Har-

kányfűrdőn, a strandtól Siklósig terjedő területet üdülőknek nyilváníttotta. Ezen a részen csak emeletes üdülők építését engedélyezik. Már szobbnél szebb házak emelkednek az erdővel övezett térségben. Az építetők különböző vállalatok, intézmények és családok, 1972-re készül el egy négyemeletes, kétszáz ágys üdülő, mely az eddigiektől eltérő módon születik meg. Életrehívói ugyanis Baranya és Fejér megyei mezőgazdasági termelőszövetkezetek.

Szeged mint fürdőváros korántsem rendelkezik ilyen múlttal, mint Harkányfűrdő. Üdülőtérületeket azonban mi is építünk. A tápéiaknak és követőiknek nem szégyen megfontolni a jó ötletet.

Sárgul a jegenye

Dóka Jánosné (Marx tér 4.) hat aláírással ellátott levelet juttatott el hozzánk. Közel egy hónapja már, hogy egy nagy vihar az udvarban levő két magas jegenyefát kidöntötte, melyek a nemrégiben épült fáskamrákra

zuhantak, s a tetőt összetörték. Azóta, ha esik az eső, beáznak a kis épületek.

A panaszt az IKV-nál már június 23 óta ismerik. Nem lehetett volna ezt kicsit gyorsabban orvosolni, mondjuk az első megírt levél után?

Üzenetek

P. F.-né (József Attila sugárút 10.): aláírása nehezen olvasható, pedig hasonló tartalmú levél írásakor fontos lenne a név is. Előző heti Postaládánk egyik levélírójának, T. K.-nének panaszára szerint nem helytálló. A részleteken kár vitatkozni, az igazságot utólag kideríteni nehéz. Az viszont tény, hogy idős olvasónk a panaszkönyvet nem kapta meg az üzletben, holott a vásárló kérésére azt mindig oda kell adni. Özv. Selmeci Mihály-né (Ilona utca 6/A): a vilamos vezetője valóban em-

berségesen viselkedett, amikor a Ruhagyár előtt kiszállt és felsegítette a fehér bottal várakozó bácsit. Véleményünk most is — mint hasonló esetekben — az, hogy a természetes udvariasságot külön köszönet, elismerés nem jár. Az lett volna szóra érdemes, ha ellenkező magatartást tanúsít a vezető. M. F.: Ötletemmel, még ha kézenfekvőnek látszanék is, akkor sem foglalkoznánk, mert játékszabályaink szerint Anonymusok leveleit „nem vesszük be” a Postaláda.

Rossz szomszédság

„Van egy falu, nem tudom hol, abban lakik — mondjam-e ki?” — medítált Arany János. Ő végül kimondta. Az irodalom világában nem fontos a kíméletesség. Akiről azonban itt szó van, nem kitalált alak, hanem nagyon is élő, sőt mi több — életrevaló férfiú. És ő nem ismeretlen falu, hanem egy új városrész rendkívül kíváncsi és tettekre kész lakója.

Tehát nem elveszett ember. S hogy ne is higgyék annak, elébe megy a dolognak, azaz maga jelentkezik rendszeresen a 6666-os épület lakásában nemcsak a legfelső emeleten, ahol ő is lakik, lejjebb sem sajnálja a fáradságot. Sőt, a távolabbi házakba is el-ellátogat. De nem ám üres kézzel! Szerszámokkal fölpackolva. S mint annak a kettős tudatú bostoninak, akit a mozi-vászonon láttunk, első útja a fürdőszobákba vezet. Ott a WC-k viztartálya és a csapok érdeklik különösképpen. Először kérdezősködik, hogy itt is olyan förtelmesen zúg-e a WC? Aztán elő a fogó, a kalapács, szétszerel, össze- és szétbontja a viztartályt. Általában 20 forintért. Közben kedélyesen

szemügyre veszi a lakást, érdeklődik a háziasszonyt hogyliétéről, majd távozik. A tartály persze továbbra is förtelmesen zúborog.

Ügybuzgalma azonban a 6666-osban mindenre kiterjed. Vízre, villanyra, liftre, gázra, ventilátorra. Mindenre, noha szakképzettsége és legális kenyérkereső foglalkozása mindentől távol esik. Nem csukódik jól a liftajtó? Nosza, gyorsan elő a szerzőszámoládát! Túl hangosan zúg a szagelszívó berendezés a lakásokban? Nem kapcsolódik ki magától hárompercenként? Itt is tenni kell valamit. A rossznyelvek szerint feltűri a kapcsolótáblát, és saját kezűleg elhallgatja az épület összes lakásában ezt a förtelmes zajt. A felsőbb emeleti konyhákba pedig beáramlik a tömény ételszag. A házfelügyelő szól a „felhőkarcoló” apró-cseprő gondjait kezelő vállalatnak, emberünk szintúgy: hogy elromlott a ventilátor. Az erőszakos rongálás miatt a garanciális javításról nem is álmodhatnak a lakók, sőt, úgy néz ki, hogy egyéb javításról sem egyhamar.

Most a házfelügyelő csupán éjszakára kapcsolja ki a berendezést. A talpraesett

ezermester leleménye ezúttal sem hagyja el, van ennek a városnak egy lapja, annak egy Postaláda-rovata, miért ne „dobja be” oda is ezt a ventilátorügyet. Pedig a zajos szerkezet nem is olyan zajos, a többi lakó inkább hallgatja ezt, semhogy éjjel-nappal szolgálja az alattlakó összes család ebédjének, vacsorájának elegyét. Így újabb levél pottyant a szerkesztőség postaládájába, a szomszédtól, akit török átok sújt, mert leselkedik, fenyegeti őt és a többieket is, a mellette lakó, minden lében kanál férfiú. Nehezen viselik el kukucskálásait, erőszakos látogatásait. Közűk a házfelügyelő.

Azt mondják, most nyugalom van, elutazott zaklatójuk két hete. Előre félnek visszaérkezéséről. Mit lehet tenni? — kérdezik. Mint kőbör szerelő ellen, valamit lehet, de mint rossz szomszéd ellen, aligha. Úgy látszik, időtlen időkre fogott az átok.

Ch. Á.

N. I.

VÁLLALATOK

SZÖVETKEZETEK

gépjárművezetői részére

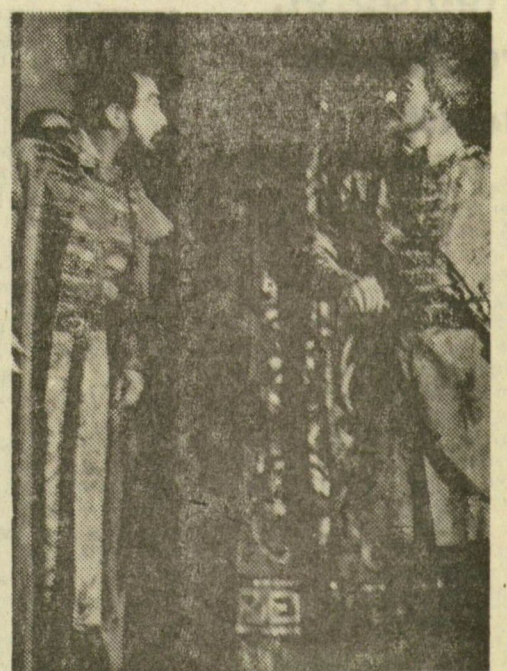
autóbuszvezetői tanfolyamot szervezünk

Jelentkezés:

VOLÁN 10. sz. VÁLLALAT

Szeged, Bakay N. u. 48., I. em. 17.

xS 318 041

Holnap a téren
ismét Dózsa

Sifilis József felvételei

Holnap, csütörtökön este ismét Illyés Gyula drámája, a Dózsa György kerül a dóm előtti szabadtéri színpadra. Képeinken a vasárnapi bemutatón nagy sikert aratott előadás két jelenete. Baloldalt Mészáros Lőrinc (Nagy Attila) és Dózsa (Bessenyei Ferenc) párbeszéde az első felvonásból. Jobboldalt két ve szekedő főúr, Báthori, az ország nádora (Kállai Ferenc) és Zápolya, Dózsa legyőzője (Somogyvári Rudolf)

Huys
orgonaestje

Ha szerényebb érdeklődés is kísértéte hétfőn este a dómiban a belga Johan Huys koncertjét — az orgonaestek hagyományaihoz híven ez is telt házat jelent.

A genti konzervatórium művésztanára először jár Magyarországon, műsora aligha tagadhatja le származását. A klasszikus irodalom ismert komponistái, Bach, Vivaldi, Frescobaldi művei mellé a XVII. századi belga improvizátor, Kerckhoven c-moll fantáziáját, d-moll prelúdium és fűgáját választotta, a modern kompozíciókat pedig a ma is élő mestere, Verschraegen h-moll toccatájával, illetve a francia ellenállási mozgalomban elhunyt érdekes hangú Jehan Alain képviselte műsorán. A fiatal művész lassan lendült bele. A koncert kezdetén észrevehetően izlelgette hangszerét, szép színeket talált benne, de mereven, idegenül ült előtte, kimaradtak hangok, bántó ritmikai bizonytalanságok, tempóingázódások zavarták játékát. Később lehiggadt, és Kerckhoven c-moll fantáziájának úgynevezett spányol trilláit már a dómiban szokotlan módon meg is tapsolta a közönség. Bach g-moll partitúrája és a regisztrálási szünetet követő modern darabok előadása remekül sikerült. Különösen a Le jardin Suspendu-nak, Alain művének bizarr színei, visszafogott tónusa, áttetsző akkordjai hagytak mély benyomást.

Huys koncertjével egyelőre befejeződött a dóm orgonájának nyári programja.

A parasztvezér szobra

Petőfi 1847. március 31-én ezt írta Arany Jánosnak: „En Dózsa a magyar történet egyik legdicőbb emberének tartom, és szentül hiszem, hogy lesz idő (ha fenn marad a magyar nemzet), midőn Dózsa nagy-szerű emléksobrot fognak emelni, és talán mellette lesz az... enyém is.”

Dózsa monográfusa, Márki Sándor, könyvének egy jegyzetében már megírta, hogy 1901. május 28-án a szocialista kongresszus javasolta először: Marxnak, Engelsnek és „a proletárság magyar előharcosának”, Dózsa Györgynek szobrot emeljenek a fővárosban. Ezek azóta, természetesen a főlsszabadulás után, valóra váltak. 1908-ban a békéscsabai parasztkongresszus elhatározta, hogy „a legelső magyar parasztvezérnek, Dózsa Györgynek, hatalmas szobrot állít a magyar parasztkongresszus rónáján”. Végül 1910. október 30-án Szegeden, a szocializmusra párt alföldi kerületi kongresszusa határozatként mondta ki, hogy 1914-ben, a parasztvezér vértanúhalálának negyvenedik évfordulójára, Szegeden állít szobrot. Móra Ferencnek a szegedi jó bíró című tárcájából tudjuk, hogy ugyanezekben az években Somlyódy István is szót emelt már Dózsa szegedi szobrát.

Dózsa születési éve pontosan nem tudható. Márki Sándor ugyan 1474-et mond, de újabban két évvel előbbre szokás tenni. Ezért, hogy hazánk jövőre, 1972-ben ünneplje meg a parasztfőlkelés nagy vezetőjének születése 500. évfordulóját.

A jubileum végre alkalmat ad mind Petőfi 125 év előtti óhajának, mind a századelő kezdeményezéseinek valóra váltására. A XII. Vársárhelyi Őszi Tárlaton, 1965-ben mutatta be Somogyi József Kossuth-díjas szobrászművész megrázóan monumentális Dózsa-szobrát, mely azóta sem került fölállításra. Szegeden lenne a helye!

H. J.

Büfésoron

Az idegenek a család, akik hiába keresnek valamit, de nem találják. Eppen kérdeznék akartam őket, mit keresnek, mire a férfi megelőzött: — Látom, árulnak itt kolbászt, virsli, sőt, húst, fagyit, feketét, emléktárgyakat és sok más, két gyermek — de tessék monda-

ni, hol kaphatnék a gyerekeknek például kiflit, peremet vagy éppen egy kis savanyú cukorkát? Bizony nem! Tudtam válaszolni a kérdésére, mert azt mégsem akartam mondani, hogy ilyen „bargatell dolgokat” itt nem árulnak. I. I.

Augusztus 19-én, csütörtökön ESTE 20 órától az ÖREG KÖRÖSI HALÁSZCSÁRDÁBAN műsoros NÓTAESTET rendezünk Bócz Gyula, Kispál Mária, Erdélyi Nóra és Tüske Attila közreműködésével.

Várjuk kedves vendégeinket! Cs. m. Vendéglátó Vállalat

Műsordíj: 5.— Ft.